

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De laude patientis aduersa cum Iesu & scandala. 20

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

18. De familiaritate cum Iesu.

Ioan. 14.

Quare igitur ipsius ditari consolatione, ipsius secreta dulcedine refici, ipsius casta familiaritate in abyssum diuinitatis recipi; quia vox eius est: *Nemo venit ad Patrem nisi per me.* Nullus locus tam solitarius sit, in quo Iesus priorem locum non habeat. Sine illo, omne secretum tumultus; cum illo, omnis locus quietus & delectabilis. Dulcius est esse cum illo in cruce quam cum illo in paradiso. Ipso praesente, quid iam deesse poterit?

19. Quod diuersimode nunc adest Iesus dilectis suis.

Ioan. 16.

2. Cor. 9.

2. Pet. 1.

Nunc tamen adest, sicut peregrinationi nostrae congruus, postea videbitur sicuti est. Adest quidem semper, sed non eodem modo. Quia aliquando iudicium suum nobis per tribulationem flagella aperit: aliquando misericordiam suam per ablationem aduersantium restitutionemque pacis manifestat. Sic adest piis dilectoribus suis, ut tamē sine pressura in hac vita non sint. *In mundo* (inquit) *pressuram habebitis; sed confidite, quia ego vici mundum.* Sic adest ipse tamquam filius pater; ut castigati, & non mortificati; ut destituti, sed non derelicti; ut infirmi facti, sed fide non fracti; ut lugentes & egentes, sed spe gaudentes & charitate feruentes, melius & expeditius tendant ad aeterna, formidolosius & despectius teneant praesentia. Rursum adest electis gratiam infundendo, interius consolando, caelestia reuelando, pacem mentis & corporis largiendo, vitia & passiones supprimendo, tentationes & grauitates caeteras auferendo. Sed non semper durat haec clarior hora: quia iterum se subtrahens, permittit penē omnia contraria euenire, ut fides illorum preciosior sit auro, quod per ignem probatur. Et tamen tunc adest etiam, & satis vtiliter & fructuosē, licet sustinenti sit grauius & indelectabilis.

20. De laude patientis aduersa cum Iesu & scandala.

Luca 7.

Quam laudabilis hic, cui Iesus placet non minus in aduersis quam in prosperis. Qui cum illo manducat & bibit, & iterum libenter esurit & sitit. Qui sequitur eum vsque in montem visionis & gloriae, & constanter non formidat sequi eum in periculo; contreturque in singulis istis, quoniam bonus, quoniam dulcis, & amabilis, atque laudabilis valde. Hinc ipse dicit: *Beatus qui non fuerit scandalizatus in me;* quando videlicet aduersa contingunt. Quia in prosperis scandala non vrunt, nec eo tempore probatur esse discipulus Iesu. Dilige ergo eum, quando bona tribuit: dilige eum, quando eadem tollit: insuper & quando tribulationem mittens affligit. Nulla aduersitas, nulla prosperitas

ritas cor penitus ab eo separet. Nec mirum, si grauetur & tribulatur ipsa natura, cum instat passio: dummodo tamen spiritus se subdat voluntati & ordinationi eius, manet utique in patiente natura dilectio.

21. *Desolatio habendo cum Christo Iesu.*

Hic itaque pro solatio vnico tibi sit: vbicumq; fueris, & quatercumque tecum transierit, ipsius in te mansionē semper sitas, & omnia consilia tua in eo permaneant. Gratiam eius & presentiam summē caueas violare, quia illo offenso quid pacis habebis? Alta cogitatio & sensus elatus, amor temporalis & affectus visibilium, & quodcumque vile gaudium de creaturis, obnubilat cor etiam sanctum: ne videatur Iesus cum Patre in celo, aut sub matre in praesepio. Inspida fiunt omnia deuota Christi mysteria conuertenti se ad exteriora & inania. Affectus verò affectum vincit: & qui spiritualia sapit, omnia inferiora propter Christum libenter derelinquit.

22. *Vita Christi & sanctorum extra mundam fuit.*

Anecessit nos forma filij Dei, & secuti sunt eum omnes exercitus Sanctorū in albis. Vilipensus est à philochristis omnis decor exterior sensibilium rerum, aurum & argentū, lapides preciosi, varius ornatus vestium abundantia diuitiarum, copiosus apparatus epularum, voluptas carnis, frequentia clientium, effrenatio deliciarum: & omne delectabile & commodum corporis non potuit emollire corda Sanctorum, nec inficere nares eorum, neque seducere oculos eorum, quia florentem mundum mentis despectu calcarunt: cum scirent profectò celestē finem habiturum omne gaudium presentis vitæ, & postea in breui securum præmium, quod nullo fine claudetur. His tamen omnibus irretitus est mundus miserabiliter, his insanit libidinibus, his lætatur luti volutabris. Tacere melius est de his, quam immunda purgamenta reuoluere: ne coinquinationis suæ puluerem etiam ad secretum mentis hostis iactet, ne tumultus inferat, ne meliora dirimat, ne occasionem alicuius maculæ ex hac recordatione præbeat, & sustinere non possis.

Apoc. 7.
Spirituali-
bus cura
est etiam
tacere de
mundo.

23. *De quiete cellicole, à turbine seculi.*

Quam bene agis cellicola, quod spretis seculi tumultibus, confugisti sub vmbraculum Christi, vbi interim repaues quiete felici. Quam sapienter elegisti latere: quam proficue cōharis soli Deo viuere, & eius oculis tantummodo apparere. Si Christum & matrē Christi diligis, si amantes Iesum & currentes post eum deuotē sequeris, non erit in te amor & cura carnis, neque angustus paupertatis locus, neque labor tædiosus, neque tristes solitudo tua, neque silentium non iucundum.